

met i Kommunens Stemmelokale. Vi misbilligede det.

Dernæst er der klaget over aabne Stemmekasser, en, der har været aaben hele Tiden, og en, der er sprungen op paa Vejen hen til Stemmelokalet, hvor de skulle styrtes ud. Der tager Folketinget ogsaa et ganske bestemt Standpunkt. Nu er der det at mærke ved det, at der har været Vidner til Stede, som have fulgt Stemmekasserne fra Tidernes Morgen til om Aftenen, da Sedlerne skulde tages op, og som attesterede, at der ikke var nogen uvedkommende, som havde haft med dem at gøre, eller forandret deres Indhold, eller gjort nogen Fortræd i det hele, og da de ubrugte Stemmesedler bleve sammentalte og lagte til dem, der vare i Kasserne, passede det hele. Ikke desto mindre fandt vi i Folketinget, at det var en saa grov Uorden, at vi maatte paatale den og give en Regel for, at saadant noget vilde vi ikke have i Fremtiden. Derfor bemærkede Udvalget, at det var uforsvarligt at have Stemmekasser af saa daarlig Beskaffenhed som de nævnte, at det skyldes et rent Tilfælde, at der har været Vidner til Stede under hele Kasse-Transporten, at man maa betragte Stemmekasserens paalidelige Aflaasning som en nødvendig Betingelse for den nuværende Afstemningsmaade, og at man derfor — det staaer med fremhævede Bogstaver — efter at nærværende Tilfælde er fremdraget, vil være tilbøjelig til at tillægge en Klage over slige Tilfælde en betydelig Vægt. Det er Straffetruslen, der her staaer overfor Valgbestyrelsen: „Naar I ikke holde jeres Stemmekasser lukkede, kassere vi her i Tinget jert Valg.“ Den sidste Betænkning, som er afgiven, er af 13. Januar 1904, for Aarhus Amts 2den Valgkreds. Vi kunne huske, hvorledes nogle af Højres Valgorganisationer og Tillidsmænd havde en Miniaturevalgliste i Lommen, og det blev sagt, at de skreve og noterede op, hvem der stemte, og hvem der ikke kom. Det viste sig, at de vigtigste af disse Stemmebøger, i alt Fald de, der var skrevet noget i, vare gaaede i Kakkelloven forinden. Der kom ikke noget ud af det. Vi udtalte, at vi saa ikke, der var begaaet noget Misbrug, skønt vi ikke paa nogen Maade kunde forstaa, at man kunde benytte saadanne smaa Stemmelister som

Lommebøger, med mindre man vilde begaa Misbrug.

Nu staa vi i Dag overfor det ny Tilfælde, at der er paaklaget 22 Stemmer, som altsaa paa Forhaand ere stemplede som tvivlsomme, medens der er en Majoritet for den sejrende Kandidat af 11 Stemmer. Nu staaer Folketinget i den ganske bestemte Nødvendighed: „I Dag skulle vi tage Standpunkt om, hvad der skal gøres ved de ulovlige — jeg siger ikke ved de tvivlsomme — Stemmer.“ Det glæder mig da at konstatere, at der synes at være skøn Enighed om at tiltræde den Betragtning, jeg har gjort mig til Ordfører for i det sidste Mindretal i Betænkningen, idet jeg siger: „Da man ved hemmelig Afstemning hverken kan eller maa kontrollere, af hvem eller paa hvem den enkelte Stemme er afgiven, nødes man til at afskrive de ulovlige og altsaa ugyldige Stemmer paa den sejrende Kandidats Majoritet“. Jeg synes, det er en Selvfølge, thi hvor skal man ellers afskrive dem? Den ærede Ordfører for Flertallet, det ærede Medlem for Viborg (Sveistrup), har jo i Dag givet mig ganske Ret i sit Indledningsforedrag, idet han sagde, at hvis der fandtes ulovlige Stemmer, maatte de gaa af i den sejrende Kandidats Majoritet (Afbrydelse af Sveistrup.) Det ærede Medlem maa henvende sig til Formanden og tage Ordet som saa mangen Gang før, saa ville vi lytte beundrende til det ærede Medlem. Nu er det mig, der har Ordet. Det ærede Medlem for Viborg har i Dag givet den Betragtning Medhold, at de ulovlige Stemmer skulde fraregnes den valgte Kandidats Majoritet. Det er en Selvfølge, Hvor skulde de ellers gaa fra? At anvende Halverings-systemet her vilde være ganske umuligt. Det er frugtesløst, naar der er afgiven 22 ulovlige Stemmer, at ville afskrive 11 paa den sejrende og 11 paa den faldne Kandidat, vi vare da akkurat lige nær. Nej, vi staa overfor Spørgsmaalet: Er der valgt en Mand med 11 Stemmers Majoritet? Er der 22 af hans Stemmer, som af Tinget betragtes som ulovlige, ere de ugyldige? Og vi have ikke den Sikkerhed, som Folketinget søger at erhverve sig, for, at vedkommende Folketingsmand sidder med Majoriteten af Stemmerne, sidder som valgt